

Խնամել այգին մայրիկի հետ

Ողջուն, Էմիլի: Հաճելի
է դրսում, այդպես չէ*:

Այո: Կարո՞ղ
եմ փորձել: Ես
ուզում եմ օգնել:

Բահր գուցե չափազանց
մեծ լինի քեզ համար:
Գուցե օգնես ինձ մաքրել
այգին մուխտուհ*ց:

Լավ:

Զգույշ լինենք,
որ ոչ մի ծաղիկ
չվնասենք: Ես
քեզ ցույց կտամ,
թե որոնք են
մուխտուհերը:

Արդյո՞ք մենք պետք
է բոլոր մուխտուհերը հանենք:
Դրանք այնքան շատ են:

Եթե ուզում ես
այգին գեղեցիկ
տեսք ունենա, ապա
պետք է հանենք:

Այգին ինձամեծ
դժվար է:

Դու իրավացի ես:
Այնուամենայնիվ, գործը
պետք է ավարտին
հասցվի:

Ինչո՞ւ ենք մենք
այդքան ծաղիկ տնկել:
Դա պարզապես ավելի
շատ աշխատանք է:

Քո կարծիքով, ինչո՞ւ
է Երկնային Հայրը վարդն
այդքան գեղեցիկ ստեղծել:

Զգիտեմ:

Որովհետև Նա ուզում
է, որ մենք ուրախանանք,
երբ տեսնենք դրանք:

Դա հիշեցնում է այս երգը:
«Ուրախ եմ, որ ապրում
եմ այս աշխարհում,
Երկնային Հայրն է ստեղծել
այն ինձ համար»*:

Մամ. Սիա թե ինչու
ինձ չի մտառոզում
տղևաջան աշխատանքը:
Ծաղիկներն ինձ
ուրախություն են
պարգևում:

Էմիլի. Նրանք հիշեցնում
են ինձ Երկնային Հոր
սիրո մասին:

«Մենք պետք է հոգ
տանենք երկրի մասին,
իմաստուն տնտես
լինենք նրա նկատմամբ և
պահպանենք այն գալիք
սերունդների համար»:

Ռասսել Մ. Նելսոն, «Արարում»,
Լիպոնսա, հուլիս 2000, 84:

ՆԱՄՐԱԿԻ ԶԵՐՈՒՄ՝ ԱՄԻԱՆ ՊՈՒՇՊԱՆ